

Z toho, čo bolo uvedené, plynie, že obžalovanému R. nelze tu klást za vinu ani porušenie predpisov o premávke, ani inú neopatrnosť v smysle trest. zákona a že opačný výrok nižších súdov je dotknutý zmätkom podľa § 385 čís. 1 a) tr. p. Preto byly rozsudky obidvoch nižších súdov v časti, týkajúcej sa odsúdenia obžalovaného R., zrušené podľa I. odst. §33 por. nov. a tento obžalovaný bol sprostý obžaloby.

Čís. 4373.

Uvádí-li zákon (§ 335 tr. zák.) jako pramen poznání nebezpečnosti jednání (opomenutí), o jehož nedbalosti jest uvažovati, obzvláště i přirozené, pro kohokoliv snadno seznatelné následky tohoto jednání (opomenutí), má tím na zřeteli právě ono konkrétní jednání (opomenutí), o které v tom kterém příběhu jde, čili úkon (nečinnost) pachatele v souvislosti s okolnostmi, za kterých pachatel stal se činným anebo zůstal nečinným, tudíž obzvláště se všim tím, co učinil současně neb alespoň v bezprostřední souvislosti pachatel anebo někdo jiný.

(Rozh. ze dne 18. února 1932, Zm II 117/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 10. února 1931, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody :

Zmateční stížnosti, uplatňující důvody zmatečnosti podle čís. 5 a čís. 9 písm. a) § 281 tr. ř., jest přiznati důvodnost již po stránce právní. Stížnost není sice v právu námitkou, že není příčinné souvislosti mezi jednáním stěžovatelky a smrtí Vojtěcha B-o, který si prý smrt přivodil sám, přitlačiv se těsně k stěžovateli, držící ostře nabroušenou dýku kolmo nebo skoro kolmo před sebe. V příčinné souvislosti s určitým účinkem jest jakékoliv jednání (opomenutí), jež jest i jen jednou z několika podmínek vzniku tohoto účinku, aniž záleží na tom, zda je účast jeho na účinku větší či menší a zda zasáhlo do příčinného vývinu událostí dříve či později. Jelikož nemůže býti pochybností o tom, že by se nebyl B., přitlačiv se ke stěžovateli, (smrtně) poranil, kdyby nebyla stěžovatelka držela dýku před sebe směrem k němu, nepochybil nalézací soud výrokem, že jednání stěžovatelky jest v příčinné souvislosti se smrtí Vojtěcha B-o, třebaže k ní přispěla i nedbalost, přesněji nedbalé jednání usmrčeného. Avšak právem namítá stížnost, že stěžovatelka varovala blízcího se k ní B-o slovy »pozor, je v papíře« že nikdo rozumný nemůže předvídati, že se na (správněji přes) tato slova mladík přitlačí k děvčeti takto ho varujícímu. Rozhodovací důvody první stolice vyslovují, že výsledek smrti B-ovy jest — správně asi byl — snadno každému poznatelný a

předvídatelný, ježto každý logicky myslící člověk musí držení dýky v kolmém anebo skoro v kolmém směru proti hrudi osoby. (oblečené jen košilí) blížící se k dýce považovati za schopné ohroziti tělesnou neporušenost blížící se osoby. Lze ponechati stranou otázku, zda je úsudek oním předpokladem vyslovený v této povšečnosti sám o sobě vhodný. Neboť úsudek a vybudovaný na něm závěr nevyhovují správnému výkladu zákona již proto, že se jejich podklad nekryje co do rozsahu s podkladem, na kterém jest uvažovati o nedbalosti souzeného skutku s hlediska § 335 tr. zák. Uvádí-li tam zákon jako pramen poznání nebezpečnosti jednání (opomenutí), o jehož nedbalosti jest uvažovati, obzvláště i přirozené, pro kohokoliv snadno seznatelné následky tohoto jednání (opomenutí), má tím na zřeteli právě ono konkrétní jednání (opomenutí), o které v tom kterém příběhu jde, úkon (nečinnost) pachatele v souvislosti s okolnostmi, za kterých pachatel stal se činným anebo zůstal nečinným, tudíž obzvláště se vším tím, co učinil současně neb alespoň v bezprostřední souvislosti pachatel anebo někdo jiný. Proto bylo i v souzené trestní věci učiniti podkladem úvah o nedbalosti stěžovatelky také vše, co současně neb alespoň v bezprostřední souvislosti se souzeným skutkem učinili skutkem tím usmrčený Vojtěch B. a sama stěžovatelka. Té zásady dbal nalézací soud jen částečně a to dokonce jen v neprospěch stěžovatelky. Přihlížel sice k tomu, že se v době souzené manipulace stěžovatelky s dýkou B. k ní přibližoval, neuvažoval však o tom, zda stěžovatelka nemusela neb aspoň nemohla míti za to, že se B. vzhledem na její současná slova »pozor, je v papíře« zastaví, zda mohla — což rozsudek nezjišťuje, ač poukazuje na trestnost pomoci k sebevraždě — vůbec předvídati, že Vojtěcha B-o nezdrží od dalšího přiblížení již skutečnost, že musí při dalším přiblížení naraziti na papír se známým mu obsahem (dýkou). Úvah těch bylo zapotřebí tím spíše, ono jde ve stěžovatelce o osobu mladistvou, tudíž o osobu s menší zásobou zkušeností a znalostí života. Bez jakéhokoliv významu pro tyto úvahy jest pozdější »doznání« stěžovatelky, že přivodila smrt B-ovu svou neopatrností; jest to úsudek učiněný po skončení příčinného vývinu událostí, kdežto rozhodným s hlediska otázky nedbalosti jest možnost správného posouzení a předvídaní jeho před jeho počátkem. Přisvědčil-li nalézací soud k otázce předvídatelnosti nebezpečnosti souzeného skutku a jeho možných následků na podkladě menšího rozsahu, než na jakém bylo o ní uvažovati při správném výkladě zákona, jest i kladný výrok o vině výsledkem nesprávného použití zákona.

Čís. 4374.

Skutková podstata zločinu nedovoleného ozbrojování podle § 13, čís. 1 odst. 2 zák. na ochr. rep. vyčerpává se, aniž třeba zvláštních složek nebezpečí a dalšího zlého úmyslu, po stránce objektivní v pouhé činnosti tam uvedené, po stránce subjektivní pak v její úmyslnosti a ve vědomí pachatelově, že hromadí předměty, uvedené v této statí zákona, nemaje k tomu úředního povolení.

Nezáleží na povaze a původu zbraní, ani na podnětu a pohnutce k jich opatření si a přechovávání.